

lighed, der bydes dem, til at yde deres Sparekasse en saadan Støtte. Jeg tror ikke, at man kan gøre Regning paa, at Udsigten til Fordel eller Udsigten til Magt skulde kunne være grundlæggende for Tilvejebringelsen af en saadan Garantkreds, men Hensynet til Samfundet vil ganske sikkert være fuldt tilstrækkeligt.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) udtalte Frygt for, at en saadan Garantforsamling mulig kunde opheve Sparekassen og derefter dele Reservefonden. Derimod er der dog allerede truffet tilstrækkelige Bestemmelser i § 15 i Forslag om Sparekasser, hvor der staar:

„Hvis en Sparekasse ophører med sin Virksomhed, og der i dens Vedtægt intet er foreskrevet om Anvendelsen af det tilbageværende Overskud eller om, hvem der herom har at træffe Bestemmelse, tilkommer det Ministeriet for Handel og Søfart at bestemme, til Fordel for hvilke almengavnlig Formaal Overskudet bliver at anvende.“ Det forekommer mig, at da Ministeriet skal godkende Vedtægten, vil Ministeriet herigennem have et tilstrækkeligt Middel til at sikre sig imod Misbrug i saa Henseende. Men jeg erkender jo, at Forslaget om denne tvungne Indførelse af Garantforsamling i samtlige Sparekasser er en vidtrækkende Foranstaltning. Jeg har foreslaaet den, fordi jeg har haft den Fornemmelse, at man i Grunden meget ønskede fra alle Sider — det har det ærede Medlem for 2den Kreds jo ogsaa understreget — om muligt ad denne eller ad anden Vej at komme bort fra Begrebet selvsupplerende Sparekassebestyrelser. Jeg har derfor ønsket at yde mit Bidrag til at gøre Forsøg paa at komme med en saadan Løsning. Jeg vil haabe, at det kommende Udvalg vil arbejde med paa om muligt at komme til en Løsning. Men skulde det ikke vise sig muligt at komme til Rette om denne Sag, ja, saa skal jeg ikke modsætte mig at vende tilbage til Landstingets Affattelse, hvad angaar denne Del af Sparekasseloven. Hvis dette skulde ske, vil det jo være et Udtryk for, at de Vanskeligheder, der har frembudt sig, i Virkeligheden har været uovervindelige.

Jeg vil dernæst gerne gøre nogle Smaa-bemærkninger til de enkelte Indvendinger, der er gjorte imod de enkelte Paragraffer.

Man har først gjort Indvendinger imod den Bestemmelse, som forbyder Anvendelse af Checks i Forhold til Kontrabøger. Man kan strides om, hvorvidt det er praktisk eller upraktisk, men jeg vil gerne udtale herom, at da Checks paa Sparekassébog i sin Tid blev indført af et stort Pengeinstitut her i Byen, virkede de i mange Aar som et stærkt Konkurrencemiddel, som de øvrige Pengeinstitutter saa meget skævt til. Denne Konkurrence har efterhaanden medført, at saa godt som alle Pengeinstitutter har maattet bøje sig, modstræbende har maattet indføre Checks til Kontrabøger, uagtet man næsten alle Steder erkender, at det staar i Modstrid med Kontrabøgernes Karakter og ogsaa medfører væsentlige Ulemper for Ekspeditionen. Jeg holder mig overbevist om, at man netop fra Pengeinstitutternes Side vil foretrække den Ordning, som jeg har foreslaaet, og jeg vil i denne Anledning tillige udtale, at der er flere Pengeinstitutter, som endnu ikke har villet indlade sig paa at udstede Checks til Brug for Kontrabøger, men som har hjulpet sig paa den Maade, som i Motiverne til Lovforslaget er anført, nemlig at udstede løse Kvitteringer og udlevere Checkbøger til saadanne Konti.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) har paatalt, at jeg er faret meget haardt frem imod § 7 i Landstingets Forslag. Ja, § 7 i Landstingets Forslag gjorde paa mig den Gang, jeg læste denne Paragraf igennem, det Indtryk som Følge af, at jeg nøje kunde følge alle de Kalamiteter, som man paa forskellige Steder i Landet havde haft, at hver især af disse havde faaet Udtryk i denne Paragraf, og jeg tænkte ved mig selv: Hvis denne Paragraf skulde blive fuldstændig, saa maatte man i Grunden hellere afvente endnu en Række Tilfælde, for man maa jo sikkert antage, at naar der skulde ske noget saadant igen, vil det ske paa en ny Maade, og skulde Paragraffen udtømme alle de Maader, hvorpaa en Bestyrer eller en Kasserer eller en Bogholder o. s. v. kan misbruge sin Stilling i et Pengeinstitut, og sætte Regler for at forhindre sligt, vilde det føre til en uendelig Række af Bestemmelser. Derfor har jeg anset det for rigtigere ikke at give saadanne Bestem-